

Ἦχος α' Πα

Ο ΘΕΙΟΤΑΤΟΣ ΠΡΟΕΤΥΠΩΣ

Ὁ θελ-ό-τα-τος προ-ε-τύ-πω-σε πᾶ-ντα Μω-σῆς, ἔν-
 Ε-ρυ-θρᾷ θα-λάσ-σῃ δι-α-βλ-βά-σας Ὑ-δα-τι
 τῇ Σταυ-ρῷ σου τὴν ὕ-ψην, τῇ ρά-βδῳ τε-μῶν, ὠ-δὴν
 σου ἑ-ξό-δι-ον ἀ-να-μύ-πτων Χρι-στὲ ὁ θε-ός.

ΤΕΛΟΣ
ΕΣΤ

ΟΔΗ Γ'

Στε-ρε-ώ-σον Δέ-σπο-τα Χρι-στὲ τῷ Σταυ-ρῷ σου ἐν πέ-
 τρα με τῇ τῆς πέ-σε-ως, μὴ σα-λευ-θῇ-ναι τὸν-τοῦν
 ἑ-χθροῦ προ-σδο-χᾶς τοῦ δό-σμε-τούς μοῦ-τος γὰρ εἶ
 ἄ -- γλ -- ος.

ΤΕΛΟΣ
ΕΣΤ

ΟΔΗ Δ'

ἔ-πι Σταυ-ροῦ σε Δο-υ-α-ζέ-φω-σθήρ ὁ μέ-γας κα-τε-δών,

τρὸ-μῳ ἐ-παρ-θείς τὰς ἁ-κτὲ -- ρας συ-νέ -- δεξι-μέν
 ἔ-κρυ-ψε πᾶ-σα δὲ κτί-σις ὕ-μνη-σεν ἐν φό-βῳ τὴν
 σὴν μα-κρο-θυ-μί-αν, καὶ γὰρ ἐ-πλή-σθη ἡ
 γῆ τῆς σῆς αἰ-νέ-σε-ως

ΤΕΛΟΣ
239

ΟΔΗ Ε΄

ὀρ-θρί-ζον-τες σέ' ἁ-νυ-μνοῦ-μεν σω-τήρ τοῦ κό-σμου
 εἰ-ρή-νην εὐ-ρα-με-νοι τῷ Σταυ-ρῷ σου
 δι' οὗ ἁ-νέ-καί-τε-σας τὸ γέ-νος τὸ ἄν-θρώ-πι-νον
 φῶς πρὸς ἁ-νέ-σπε-ρον ἁ-γῶν ἡ-μῶν.

ΤΕΛΟΣ
240

ΟΔΗ ΣΤ΄

τὸν κύ-ριον τοῦ θε-οῦ Σταυ-ρῷ
 ἡ-μῶν ἐν κοί-

ἄ -- -- α τοῦ κη-τους ξε-τα-μέ-γαις πα-λά-μαις προ-
 δι-ε-χά-ρα-ξε καὶ ἀ-νέ-θο-ρε σε-σω-σμε-νος
 τοῦ θη-ρός τῇ δύ-να-μει σου ᾄ -- -- γε

ΤΕΛΟΣ
240

241 Ζ.

εὐ-λο-γῶ-σε-ως ὁ παῖ-δας ρυ-σαί-με-νος σάρκα προ-ση-
 βό-με-νος ἡ-θέρ-ε-πέ-της καὶ σταυ-ρῷ προ-ση-μω-θεὶς
 σω-τη-ρί- -- -- αν ἡ-μῶν ἑ-δω-ρή-σα-το,
 ὁ μόν-ος εὐ-λο-γη-τός τῶν πα-τέ-ρων, θε-ός
 καὶ ὑ-πε-ρέν-δο-ξος

ΤΕΛΟΣ
241

242 Η!

ἀρ-νού-μεν εὐ-λο-γού-μεν καὶ προ-σκυ-νού-μεν σὸν Κύ-ρι-ον.

χεῖ-ρας ἐν τῷ γὰρ κω βῆ-θεὶς τῶν λε-όν-των το-τε
 ὁ μέ-γας ἐν προ-φη-ταῖς σταυ-ρο-ει-δῶς ἐκ-πε-τα--
 σας, Δα-υὶ-ὴν ἀ-βλα-βὴς ἐκ τῆς τοῦ-των κα-τα-
 βρῶ --- σε-ως σε'-σω-σαι, εὐ-λο-γῶν Χρι-στόν
 τὸν θε-όν εἰς τῶς αἰ-ῶ --- ρα --- ας

24/25
 24/